

LDT VELKÁ
LEČICE

ZPĚVNÍK

Obsah :

1. signální	3
Anděl	4
Batalion	5
Bedna od whisky.....	6
Bláznova ukolébavka.....	7
Buráky	8
Čarodějnice z Amesbury.....	9
Červená řeka.....	10
Dávno	11
Divnej smích	12
Drobná paralela	13
Frankie Dlouhán.....	14
Hlídač krav	15
Ho Ho Watanay.....	16
Holubí dům	17
Hvězdář	18
Já budu chodit po špičkách	19
Jasná zpráva	20
Karavana mraků.....	21
Kdyby tady byla taková panenka	22
Když mě brali za vojáka	23
Malování.....	24
Mezi horami	25
Mississippi blues	26
Nad stádem koní.....	27
Napojen.....	28
Okoř	29
Panenka.....	30
Pověste ho vejš.....	31
Povídej.....	32
Proměny	33

Rodné údolí	34
Rosa na kolejích	35
Rovnou	36
Rozárka.....	37
Růže z Texasu	38
Rychlé šípy.....	39
Řekni, kde ty kytky jsou.....	40
Severní vítr	41
Slavíci z Madridu.....	42
Strom.....	43
Tam u nebeských bran (C).....	44
Tam u nebeských bran (G)	45
Tisíc mil.....	46
Toulavej.....	47
Tři kříže.....	48
Variace na renesanční téma	49
Večerníček.....	50
Ved' mě dál, cesto má (C)	51
Ved' mě dál, cesto má (G).....	52
Veličenstvo kat	53
Zabili, Zabili.....	54
Zafúkané.....	55
Zahrada ticha	56
Zpátky do lesů.....	57

1. signální

1. **C** **F** **Ami**
1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
C **F** **Ami**
právem se mi budeš tiše smát.
jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
když za všechno si můžu vlastně sám.

Dmi **F**
R: Za spoustu dní možná spoustu let,
 C **G**
až se mi rozední budu ti vyprávět,
na první signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
 F **G** **Ami**
Jaký si to uděláš - takový to máš,
 C **F** **Ami**
jaký si to uděláš - takový to máš .

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampam - tydapam.
Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to udělal tak to mám.

R:

Anděl

G **Emi** **G** **D7**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
G **Emi** **G** **D7**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
G **Emi** **G** **D7**
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G **Emi** **G** **D7**
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G **Emi** **G** **D7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
G **Emi** **G** **D7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G **Emi D** **G** **Emi D7 (C)** **G**
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Batalion

Ami C G Ami C G Ami

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Ami G Ami Emi Ami

ostruhami do slabin koně pohání.

Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami Emi

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

Ami C Ami Emi Ami

zítra do Burgund, batalion zamíří,

Ami C G Ami Emi

víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,

Ami C Ami Emi Ami

díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,

na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna od whisky

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Ami C Ami E
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
Ami C Ami E Ami
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá:"Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj':"Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Čarodějnice z Amesbury

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbím,
já ho znám, srdce má dřevný,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5.=1.

6.=2.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Divnej smích

- C**
1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...
G
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,
F
při kterým v žilách tuhne krev,
C F C F G C F G C
divnej smích, krutej smích.
2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
R:
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
R:
4. Z větvi borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
R:
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...
R:

Drobná paralela

1. Ta stará dobrá hra je okoukaná.
C G D
Nediv se brácho, kdekdo ji zná.
C G D
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp.
C G D
Včera je včera, bohužel bohudík.
- R. Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo.
C G D Em
Nic není jako dřív, to se nám to mívávalo.
C G D Em
Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno, co si vždycky chtěla
C G D Em
Nic není jako dřív, ačkoliv drobná paralela by tu byla.
2. Snad nevěříš na tajný znamení.
C G D
Všechno to harampádí - balábile - mámení.
C G D
Vážení platící, jak všeobecně ví se,
C G D
včera i dneska, všude ta stará píseň.
- R. Ačkoliv nic není jako dřív ...
- *: Promlouvám k vám ústy múzy,
C G
D D/E
vzývám tón a lehkou chůzi,
C G
vzývám zítřek nenadálý,
D Em7
odplouvám a mizím ...
- R. Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo.
Nic není jako dřív, jó, to se nám to dlouze kouřovalo.
Bohužel bohudík je s námi, ta nenahmatatelná intimita těla.
Nic není jako dřív, jen fámy,
bla - bla - bla - bla et cetera.
- Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
bohužel bohudík, co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

Frankie Dlouhán

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frankyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav

- D**
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G **A** **D**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
G **A** **D**
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."
- D**
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
G **A** **D**
od rána po celý den zpívat si jen,
G A D
zpívat si: pam pam pam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Ho Ho Watanay

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Holubí dům

- Ami G F E Ami**
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
Ami G F E Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G F E Ami
měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídna dívka jim házela hrách, mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- Ami A7 Dmi G C Ami**
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj vroubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.
3. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, nespatříš ztracené údolí.
- Zpívám ptákům a zvláště holubům, stával v údolí mém starý dům ...

Hvězdář

D

A

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Emi

G

Každá další vina, odkrývá mojí vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina odkrývá mojí vinu.

*: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

R: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.
Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

*: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.
Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra: **D A Emi G D A Emi G**

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

*: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

R: Jak luna mizíš s nocí...

*: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Giordána... opouštíš.

Já budu chodit po špičkách

G **C** **Ami** **D**
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
G **C** **Ami** **D**
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

Ami **D** **Ami** **D**
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Ami **D** **C** **D**
ráno, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
R:

Jasná zpráva

G Em C D Am C (2x)

G

1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Emi C D
proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
projít bytem já abych se bál.

G

Dík tobě se vidím zvenčí,
Emi C D
připadám si starší menší sám,
Ami C G
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi Hmi Emi Hmi

- R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Emi G D
telefon, cos ustříhla mu šňůru,
Emi G Emi Hmi
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
Emi G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

2. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

3. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

G Em C D Am C (2x)

Karavana mraků

- G** **Emi**
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
C **D** **G D7**
pod sluncem sedlo kožený,
G **Emi**
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
C **D** **G**
a starý ruce sedřený.
- G7** **C** **D** **Emi**
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
C **D** **Emi**
schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Ami **D7** **Emi** **Ami**
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Emi **H** **Emi** **D7**
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
- G** **Emi**
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
C **D** **G D7**
v tom městě nikdo nezdraví,
G **Emi**
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
C **D** **G**
a lidi strachem nezdraví.
- G** **Emi**
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
C **D** **G D7**
a zákon džungle panuje,
G **Emi**
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
C **D** **G**
a truhlář rakve hobluje.
- G7** **C** **D** **Emi**
R: V městě je řád a pro každého práce,
C **D** **Emi**
buď ještě rád, když huba voněmí,
Ami **D7** **Emi** **Ami**
[: může tě hrát, že nejsi na voprátce
Emi **H** **Emi** **D7**
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Kdyby tady byla taková panenka

- D**
1. |: Kdyby tady byla taková panenka,
 A7 **D**
 která by mě chtěla. :|
 G **D**
|: Která by mě chtěla syna vychovala,
 A7 **D**
 přítom pannou byla. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
 přítom pannou býti. :|
|: Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
 do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
 do dřeva netíti. :|
|: Ty bys mi musela košiličku šíti,
 bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
 bez jahel a nití. :|
|: Ty by si mě musel žebřík udělati,
 až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
 až k nebeské výši. :|
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
 byl by konec všemu. :|

Když mě brali za vojáka

- Ami** **C** **G** **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dmi **Ami**
vypadal jsem jako blbec,
E **F** **G** **C** **G**
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Ami **E** **Ami**
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Malování

Emi **C** **D** **Emi**
Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,

C D **Emi**
jak v kleci máš se pro nevinný
 C **D** **Emi** **C**
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou

D **Emi** **C** **D** **Emi** **C** **D**
Všechno hezký za sebou mám, můžu si za to sám, v hlavě hlavolam,
Emi **C** **D** **Emi**
jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma

C D **Emi** **C** **D**
To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,
Emi **C** **D**
malování po zdech holejma rukama
 Emi **C** **D**
tě nezachrání, už máš na kahánku,
Emi **C** **D**
nezachrání, už jsi na zádech,
 Emi **C** **D** **Emi** **C** **D** **Emi**
je to za náma, ty čteš poslední stránku, za náma, na zádech, za náma,
C **D** **Emi** **C** **Ami** **Hmi**
už máš na kahánku, mezi náma, mi taky došel dech.....

Emi **C** **D** **Emi** **C D** **Emi**
Znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci máš se, pro nevinný
 C **D** **Emi**
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Mezi horami

Ami G Ami G Ami
|: Mezi horami lipka zelená :|
C
|: Zabili Janka
G Ami
Janička, Janka
Ami G Ami
miesto jelena :|

|: Keď ho zabili zamordovali :|
|: Na jeho hrobě,
Na jeho hrobě
Kříž postavili :|

|: Ej křížu křížu ukřížovaný :|
|: Zde leží Janík,
Janiček Janík
zamordovaný :|

|: Tu šla Anička Plakat Janíčka :|
|: Hned na hrob padla
vjac nevstala
Dobrá Anička. :|

Nad stádem koní

- D** **A**
1. Nad stádem koní
Emi **G**
podkovy zvoní, zvoní
D **A**
černý vůz vlečou
Emi **G**
a slzy tečou a já volám:
2. Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec když krade
je tuhý jak veka a řeka ho zplaví
máme ho radi
- C** **G** **A**
R: No tak co (no) tak co (no) tak co
3. Vždycky si přál až bude popel
i s kytarou, hou vodou ať plavou
jen žádný hotel s křížkem nad hlavou
4. Až najdeš místo kde je ten pramen
a kámen co praská budeš mít jisto
patří sem popel a každá láska
- R: No tak co (no) tak co (no) tak co
5. Nad stádem koní podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou a slzy tečou
a já šeptám
- D** **A** **G**
6. Vysyp si ten popel kamaráde
D **A G**
do bílé vody vody
D
vyhasnul kotel
A **Emi**
a náhoda je
G D G D G
je štěstí od podkovy
- D**
7. Ty si ten popel / Heja hej
A **Emi**
kamaráde / Heja hej
D **A Emi**
do bílé vody vody / Heja hej
D
Vyhasnul kotel / Heja hej
A **Emi**
a Náhoda je / Heja hej
G
Štěstí od podkovy / Heja hej

Napojen

- G** **C**
1. Vzpomeň, jak's očima dítěte
G **D**
hleděl na letící ptáky,
G **C**
jak krásné bylo být na světě
G **D**
s vědomím, že umíš to taky.
A **C**
Dnes už nelétáš, neboť okolí
A **C**
zmátlo Tě strachem, že pády bolí.
2. Zastav se, čas nikam nespěchá,
jen rozum nutí ho k běhu.
věř však Ty, synu člověka,
že's nedílná součást příběhu.
Ty jsi já, jako já Tebou jsem,
společná je nám planeta Zem.
- G**
R: Ničeho nelituj,
C
Život, co máš, je Tvůj,
G **D**
žij a měj rád, co je.
Nechť srdce se rozbijí
láskou, tak přijmi ji.
cítíš, jak jsi napojen,
jak jsi napojen.
Přes všechny pochyby život je krásný.
Jsi napojen
a svět je Tvá továrna na sny.
- G C G D G C G D**
3. Nebe až najde jas ve vodní hladině,
až měsíc opře se o břeh
a padne hvězda, zkus si přát jedině,
to aby dopadla dobře.
Ztiš se a poprvé k sobě se obrať,
bez zbraní a krve porazíš obra.
4. Obra, co založil duhy stín,
když před léty zotročil Zem.
A člověka Bůh ví proč znejistil
v otázce, kdo vlastně jsem.
Poznej, že být je jednoduché,
ucítíš klid, že vše jedno je duchem.
- R:

Okoř

- G**
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D **G**
vroubená je stromama, (stromama)
když jdu po ní v létě, samotný na světě,
D **G**
sotva pletu nohama, (nohama)
C **G** **A** **D**
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad, (jako hrad)
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D **G**
začli sobě notovat.
- G** **D**
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G **D** **G**
bílá paní šla už dávno spát,
D
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G **D** **G**
o půlnoci chodit strašívát,
C **G**
od těch dob, co jsou tam trampové,
A **D**
nesmí z hradu pryč,
G **D**
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G **D** **G**
on jí sebral od komnaty klíč.
2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden, (vykraden)
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden, (dopaden)
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici, (v kostnici)
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Panenka

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Pověste ho vejš

Ami **C** **G**
1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Dmi **Ami** **G** **Ami**
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej
vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Ami **C** **G**
*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Dmi **Ami**
za to, že neoplýval krásou
F **E7** **Ami**
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

C **G** **Dmi** **C G**
R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
C **G**
do mých snů se dívám zdáli
Dmi **E7**
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:
4.=1

5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

6.=1.
7.=1.

Povídej

C **G** **C**
1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
G **C**
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
Emi **F** **C** **G** **C**
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

C **G** **C**
2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
G **C**
nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
Emi **F** **C** **G** **C**
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

Emi **C** **D** **F** **C**
R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když jdeš večer spát,
D **F** **C**
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát.

C **G** **C**
3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
G **C**
svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
Emi **F** **C** **G** **C**
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej

Emi **F** **C**
Povídej, povídej, povídej.

Rodné údolí

G **C**
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
G **D7**
každý krok v srdci mém zabolí,
G **G7** **C**
zakrátko bude mi všechno cizí,
G **D7** **G**
nespatřím své rodné údolí.

G **C**
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
G **D** **G**
nashledanou, rodné údolí,
C
já volám: nashledanou, nashledanou,
G **D** **G**
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R: Já volám...

Rosa na kolejích

C **F6 Fis6 G6** **C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 F6 Fis6 G6 **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 F6 **G6** **Ami** **Cdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 F6 Fis6 G6 **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6** **G6** **C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
 F6 **G6** **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
 F6 Fis6 G6 Fis6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
C **F6 Fis6 G6 Fis6 F6 C**
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Rovnou

G **G7**
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **G**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D7 **G**
to ti říkám rovnou.

G
R: Rovnou, jo, tady rovnou,
C **G**
rovnou, jo, tady rovnou,
C **G**
prostě těpic a nehledej mě víc
D7 **G**
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou
to ti říkám rovnou.
R:

Růže z Texasu

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům k řece pít
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

Rychlé šípy

Emi

1. Můj život je hned plný nesnází,
A
na jaře když duben přichází,
C
já vracím se do poválečnejch let,
Emi
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,
G
já žlutý kvítek za klopou si dám
Ami
a píseň Vontů tiše zabroukám,
D
do Stínadel se šerem vypravím,
Emi **H7**
snad potkám cestou Losnu, co já vím.
2. Dunivá Kateřina burácí
a široko má dávno po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rybář a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.
3. To Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.
Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten. kdo se mi smál.
4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.
G D C Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.

Řekni, kde ty kytky jsou

- G** **Emi** **C** **D**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
G **Emi** **Ami** **D**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
G **Emi** **A7** **D**
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
C **G** **Ami** **D** **G**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- 5.=1.

Severní vítr

G

Emi

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
C **G**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Emi **C**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
D7 **G**
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

G **G7** **C**
R: Severní vítr je krutý,
G **D7**
počítej, láska má, s tím,
G **G7** **C**
k nohám Ti dám zlaté pruty
G **D7** **G**
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...

Slavíci z Madridu

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalala...

Ami **E** **Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E **Ami**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E **Ami**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E **Ami**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi **Ami**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E **Ami**
nechte mě příjemně snít,
Dmi **Ami**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E **Ami**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

Strom

- Ami** **G**
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A
R: A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
a koukal do polí, a koukal do polí,
D **E**
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
A **F#mi** **D** **Dmi**
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

Tam u nebeských bran (C)

1. Měl jsem rád pár písni, v nich jsem žil,
cesty toulavý, o kterých jsem snil.

S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

2. Bez řeči jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít pro tu čest,
že směl jsem s vámi žít.

R: Měl jsem rád stín stromů, říční proud,

štíty hor, co nejdou překlenout.

Krásnější svět vůbec nehledám,

to řeknu vám tam u nebeských bran.

3. Dětský smích a vlání koňských hřív,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív,
slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

R: Měl jsem ...

[: to řeknu vám tam u nebeských bran. :]

Tam u nebeských bran (G)

1. Měl jsem rád pár písni, v nich jsem žil,
cesty toulavý, o kterých jsem snil.
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

2. Bez řeči jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít pro tu čest,
že směl jsem s vámi žít.

R: Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
štítý hor , co nejdou překlenout.
Krásnější svět vůbec nehledám,
to řeknu vám tam u nebeských bran.

3. Dětský smích a vlání koňských hřív ,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív ,
slunce zář, když hřála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.

R: Měl jsem ...
[: to řeknu vám tam u nebeských bran. :]

Tisíc mil

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílejší dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.

R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

R1:

Toulavej

Ami **G** **Ami** **E**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami**
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej

F **G** **G7** **C**
R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát

3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej

4. Každý měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej
Je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej

R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
zapomněl hrát, zapomněl hrát

5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Známí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, toulavej

6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej
Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej

R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád

7. = 1.

Tři kříže

Ami **G** **Emi**
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
 Ami **Emi** **Ami**
který v drápech má dábel sám,
 G **Emi**
bílou přídí šalupa "My Grave"
 Ami **Emi** **Ami**
míří k útesům, který znám.

C **G** **Emi**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 Ami **Emi** **Ami**
někdo do písku poskládal,
 C **G** **Emi**
slzy v očích měl a v ruce znavený,
 Ami **Emi** **Ami**
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Variace na renesanční téma

Emi C D Emi (6x)

- Emi** **C** **D** **Emi**
1. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
Emi **C** **D** **Emi**
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
Emi **C** **D** **Emi**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

G D Emi A C Hmi Emi

- Emi** **C** **D** **Emi**
2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
Emi **C** **D** **Emi**
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
Emi **C** **D** **Emi**
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
Emi **C** **D** **Emi**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
Emi **C** **D** **Emi**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

G D Emi A C Hmi Emi

3. Láska je jako jitřní hvězda plující ranní oblohou
vítr už lodní plachty čechrá a námořníci jsou zase na nohou
Láska je jako zázrak z probuzení a chladné světlo hvězd
které ti oknem do vězení přináší slzy a radostný zpěv

G D Em A C Hm Em

- Emi** **C** **D** **Emi**
4. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
Emi **C** **D** **Emi**
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
Emi **C** **D** **Emi**
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou.

G D Emi A C Hmi Emi

Večerníček

A

1. Dříve, než vám klesnou víčka těsně před spaním,

A7

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

D A D A

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

E A

zamává čepičkou,

D A D A

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

E A

maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, aniž řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu v noci někdo odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour Fous, Pištu Fištu rád by kous,
pořád prý smůlu má. Všechno zná Všeználek,
všechno zkazí Neználek, chytřejší vyhrává.

D

R: Mámo, pojd' se taky dívat s námi,

E
táto, pojd' se taky smát,

D
dokud nám ta paní neoznámí:

E E7
"Tak a teď už děti spát."

5. Dříve, než vám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
zamává čepičkou,
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
maličkou ručičkou.

Ved' mě dál, cesto má (C)

C **Ami**
1. Někde v dálce cesty končí,
G **F** **C**
každá prý však cíl svůj skrývá,
 Ami
někde v dálce každá má svůj cíl,
G **F** **C**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

C **G** **Ami** **F**
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
 C **G** **F** **C**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Ami **G** **C**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
F **C** **G**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Ami **B**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
F **C** **G** **G7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

C **G** **C**
R: 2x + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Ved' mě dál, cesto má (G)

G **Emi**
1. Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

G **D** **Emi** **C**
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G **D** **C** **G**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi **D** **G**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

G **D** **G**
R: 2x + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Zabili, Zabili

- G C Ami D C G**
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami D C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
- G C**
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G Emi G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G C G
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
- R.
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
- R.
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Zafúkané

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi (E) E (Ami)
R: [: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeko je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
Ami C G Ami
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
C G C
snáď enom pár kroků mi zostává,
F C E Ami
a budu u tvého okénka stát.

Ami C G C
R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
okénko k tobě je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
Ami C G Ami
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
C G C
spadl sněh na srdce zatúlané,
F C E Ami
aj na mé stopy - sú zafúkané.

Ami C G C
R: [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Zahrada ticha

D **Emi**
Je tam brána zdobená, cestu otevírá
C G **D**
Zahradu zelenou všechno připomíná

Jako dým závoje mlhou upředených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Je to březový háj, je to borový les
Je to anglický park, je to hluboký vřes

Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený sníh

Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
V zahradě zelený přejdou do ticha zas

Světlo připomíná rána slunečných dnů
V zahradě zelený, v zahradě beze snů

Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...